

Velik požar

»Tu pušča streha nad menoj.«

Že mož na slemenu čepi in svojo pipico kadi.

Pa slekel suknjo je nato, pogrnil ves je dimnik z njo.

Prižiga Micka svojo peč, goreti noče, čudna reč!

Ko vendar enkrat zagori, po kuhinji se zakadi.

So mislili, da je požar, ljudje so prišli kot vihar.

Požarna bramba že gasi, kot pekel hiša se kadi.

Naenkrat ognjegasec star je našel tisto strašno stvar, ki dvignila je tolik prah in naredila še večji strah.

SMEJTE SE!

Poznavalec vina

»Tine, kaj praviš k tej kapljici?«
»Prav nič; pijem jo!«

Čudno!

»Gospod profesor, vi imate vendar na nogah en črn in en rumen čevlji!«
»Glej, glej,« je zmajal z glavo profesor, »doma imam prav tak par čevljev...«

Na postaji

Skopuški očanec pride k železniški blagajni in vpraša:

»Gospod, za koliko bi me hoteli potegniti do Selišča?«

»Za deset dinarjev.«

»Tu imate pet dinarjev.«

»Vožnja stane deset dinarjev.«

»Pet dinarjev bo dovolj!«

»Ne zadržujte ljudi! Če nočete imeti za deset, pa pojdite!«

Skopuh je odšel na peron. Stopil je k lokomotivi in vprašal:

»No, bo za pet dinarjev?«

Takoj nato se vlak premakne in odpelje.

Očanec vpije za njim: »Čakaj, šest dinarjev dam!«

Vlak se vrne, ker je samo premikal.

Možakar si misli, da se je vrnil zaradi njega. Spet reče lokomotivi: »Za pet torej!«

Lokomotiva molči.

»Za šest!«

V tem trenutku lokomotiva zažvižga in odstopi s tovorom. Ker se zdaj ne vrne, vpije možakar za njo: »Vrni se! Dam sedem dinarjev!«

Prijateljski nasvet

Neki podjetnik, ki je bil znan po svoji skoposti, bi moral slaviti 50 letnico. Uvidel je, da se mora izkazati pred svetom, toda bal se je, da bi ga preveč ne stalo. V zadregi se je obrnil na svojega prijatelja:

»Čez tri dni bo moja 50 letnica. Svetuj mi, kaj naj napravim, da me ne bo nič stalo. Pogoji pa je, da bom razveselil svoje nastavitelce in da bodo listi o meni pisali.«

Prijatelj mu je svetoval: »Veš kaj? Obesi se!«

Poslednja želja

Čmoka so obsodili na smrt. Naslednje jutro so ga nameravali obesiti. Pa so ga vprašali po poslednji želji. Čmoka je nekaj časa premišljeval, potem pa rekel:

»Državnega pravdnika bi rad še pred smrtjo obril.«

Otroška odkritosrčnost

Smola sedi v viaku. Carinik pregleduje prtljago. Brska med perilom in knjigami. Nič. Že se hoče zahvaliti in oditi. Tedaj pa nenadoma zakliče mladi Smolič:

»Očka, pazi, zdajle pride do smotki!«

Milo za drago

Neki pek je imel pekarno poleg gostilne »Pri volu« in so ga v šali klicali »pek vol«.

Nekoč je bil poklican na sodišče in sodnik se je zadir nad njim: »Ali ste vi pek vol?«

Pek se je delal gluhega, stopil je pred sodnika, se sklonil k njemu in rekel: »Oprostite, gospod sodnik, jaz sem nekoliko gluh.«

Sodnik mu je zavpil v uho: »Ste vi pek vol?«

»Ne, pač pa sem pek — blizu vola...«

Sodnik je razumel migljaj »s kolom« in je potem drugače imenoval peka.

Pri optiku

»Dober dan! Potrebujem očala.«

»Bog daj! Kratkovidna?«

»Ne.«

»Dalekovidna?«

»Ne.«

»Kakšna pa?«

»Prozorna!«

UGANITE!

Katera glava nima nosa? (Zeljnata.)

V sredi je leseno, ob straneh pa meseno, kaj je to? (Ose in dva konja.)

Katere gosi nimajo perja? (Fečne.)

Katera beseda postane kraša, ako se ji doda op en zlog? (Kraji doma se zna.)

Kaj so imeli Rimljani v loncih? (Dno.)

Kdaj jedo ljudje? (Kadar so lačni.)

Kje rastejo največje hruške? (Na drevesu.)